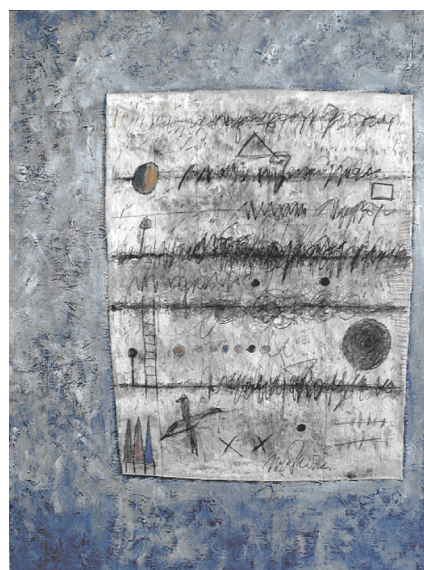

POZVÁNKA NA VÝSTAVU OBRAZŮ JANA KANYZY

Umělecko-společenské setkání se uskuteční na kolonádě klimkovických lázní v úterý 24. dubna 2012 od 19 hodin

partner výstavy

PROGRAM VEČERA S JANEM KANYZOU

- 17.30 - 19.00 prohlídka výstavy
- 19.00 výstavu zahájí náměstek hejtmana Miroslav Novák
úvodní slovo pronese kunsthistorička Marie Šťastná
- 20.00 beseda s umělcem

Zájemci o vystavená umělecká díla se mohou dohodnout na jejich nákupu po celou dobu konání výstavy od 18 do 21 hodin. Zaplatit je mohou na místě nebo se na způsobu úhrady dohodnout s vedením lázní

PROGRAM VÝSTAV SANATORIÍ KLIMKOVICE DO KONCE ROKU 2012

- 12. června Mišo Dúha
výstava spojená s letním večírkem a grilováním na venkovní terase,
s představením plánů na klimkovický golfový driving a předvedením
golfových míčků ze šperkařské dílny Alo diamonds
- září Rostislav Zárybnický
- listopad Karel Gott

**Fond Janáčkovy Hukvaldy a Sanatoria Klimkovice
zvou ve čtvrtek 21. června v 18 hodin na večer
se vzpomínkou na Sašu Babraje, autora loga
Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy
Hukvaldy.**

Komorní koncert, který bude prologem XIX. ročníku festivalu, bude spojen s výstavou scénických návrhů, kostýmů a dalších výtvarných prací, které Babraj vytvořil pro Národní divadlo moravskoslezské, Divadlo loutek Ostrava, Českočeské divadlo, Slezské divadlo Opava i pro další česká divadla. Árie z oper, na jejichž výtvarné podobě se Babraj podílel, na koncertě přednese Eva Dřízgová – Jirušová s klavírním doprovodem Michala Bárty.

JAN KANYZA

Když se Jan Kanyza rozhodoval, zda půjde studovat výtvarné umění nebo divadlo, vyhrálo herectví jen proto, že se dostal na Akademii múzických umění v Praze hned napoprvé. Už tehdy ale pravidelně maloval a přiznává, že mezi výtvarníky měl daleko více přátel než mezi herci. Večery s nimi pak byly i jakousi teoretickou průpravou pro Kanyzovu nedívně uměleckou dráhu.

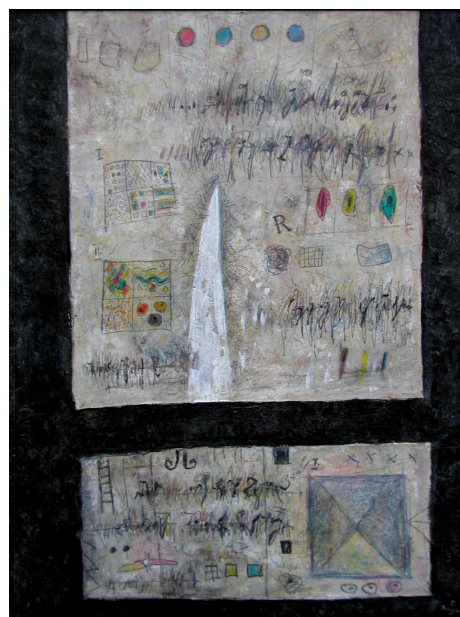

Začínal klasicky krajinami, zátišími, portréty i akty, vedle malby se věnoval také kresbě. V osmdesátých letech pak též grafice, zejména litografii. Vytvořil si vlastní kategorii takzvané fiktivní ilustrace pro děti, které nebyly určeny ke konkrétním textům. Ve druhé polovině osmdesátých let postupně opouštěl realistická zobrazení, až přešel zcela na nefigurativní tvorbu. Přes jednoznačný výtvarný rukopis Kanyza podle svých vlastních slov tu nejlepší cestu stále hledá, neboť, čím více toho ví, tím větší je prostor k pochybnostem. Tvrdí, že překonávání pochybností jsou základními stavebními kameny tvůrčí práce. Jeho současná díla hodnotí kunsthistorici jako nezařaditelná do konkrétního proudu, podle nich je Kanyza v umění naprostým solitérem.

„Zajímá mě skutečnost vytvořená malbou, nikoliv namalovaná skutečnost,“ říká k tomu umělec.

V posledních letech vytváří především malby větších formátů, prý proto, jak sám říká, že s přibývajícimi informacemi v paměti se člověk potřebuje rozmáchnout. Většinou volí techniku oleje nebo akrylu. Mnohá díla vznikají při jeho pobytech ve Francii, kterou si zamiloval a kde má svůj ateliér. Ostatně právě Francie ho jako výtvarného umělce objevila dříve, než domácí publikum. V roce 1987 poslal dva obrazy na pařížský Podzimní salón. Přestože se na něm tvůrci prezentovali jen jedním dílem, předseda salónu udělil Kanyzovi čestnou výjimku a český autor se tak představil dvěma díly. To vzbudilo v oficiálních kruzích tehdejšího Svazu výtvarných umělců značnou nevoli. Teprve poté, v roce 1988, ho jako profesionálního výtvarníka zaregistroval také Český fond výtvarných umělců.

Ihned po pádu železné opony si Kanyza splnil svůj sen a rozjel se do Francie. Na přelomu let 1991 až 92 strávil v Paříži téměř rok a uspořádal tam dvě samostatné výstavy. Seznámil se tam se sochaři Césarem, Barreliem, Tarbellou (někdejší asistentem Hanse Arpa) a s malířem Jeanem Miottem. V létě 1992 pobýval měsíc v Provence na pozvání galeristy Gerarda Laubieho. Ten od něj koupil čtyři obrazy a konvolut deseti kreseb. V roce 2007 si Kanyza pronajal ateliér na jihu Francie, kde každoročně pobývá několik měsíců. Potkal se tam také s francouzským malířem českého původu Frantou.

Velká část Kanyzových obrazů je také zastoupena ve francouzských soukromých sbírkách, mnohé jsou ale též v dalších zemích od New Yorku až po Tokio. Svá díla zatím prezentoval na šedesáti samostatných a sedmdesáti společných výstavách. Je členem výtvarné skupiny Tolerance 95, kterou spoluzakládal, členem republikové unie výtvarných umělců a Unie výtvarných umělců Olomoucka.

Na výstavě v klimkovických sanatoriích Jan Kanyza představí výběr děl, která vytvářel od konce devadesátých let do současnosti. Mnohé z nich vznikly právě ve Francii. Nejnovější plátna uvidí posléze také návštěvníci Nové síně v Praze, kde se příští rok uskuteční velká výstava k letošním Kanyzovým pětadesátinám.

„Jednou bude v encyklopediích pod heslem Jan Kanyza psáno: český malíř a grafik, který se ve své době věnoval také herectví.“

profesor František Dvořák
při zahájení Kanyzovy výstavy v roce 2004